

Vergaderjaar 1985–1986

19419

Wijziging van de Drank- en Horecawet (Stb. 1964, 386)

Nr. 5

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 11 juni 1986

Ik heb met belangstelling kennis genomen van de vragen en opmerkingen in het voorlopig verslag dat door de vaste Commissie voor het Midden- en Kleinbedrijf op 16 mei jl. is vastgesteld. Onderstaand zal ik, mede namens de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, ingaan op de opmerkingen en vragen van de leden van de V.V.D.-fractie. Ik volg hierbij de volgorde waarin zij in het voorlopige verslag zijn opgenomen.

De leden van de V.V.D.-fractie merkten op dat in de memorie van toelichting is gesteld, dat in het verleden bedrijfschappen niet geschikt werden geacht voor het nemen van beslissingen op verzoeken om ontheffing omdat zij te dicht bij de bedrijfsgenoten zouden staan. Zij vroegen in dat verband of nader onderbouwd kan worden, dat in het geval van het Bedrijfschap Horeca de afstand tot de bedrijfsgenoten wel voldoende groot is, zodat voor een subjectieve benadering niet gevreesd behoeft te worden. In de memorie van toelichting zijn met betrekking tot dit punt twee zaken gesignaleerd. In de eerste plaats is gewezen op de omvang van de horecabranche; bij het Bedrijfschap Horeca zijn tussen 37 000 en 38 000 ondernemingen ingeschreven. In de tweede plaats is aangegeven dat de horecabranche in feite bestaat uit meerdere typen bedrijfsuitoefening, die in veel gevallen een eigen branche-organisatie hebben. Het Bedrijfschap Horeca overkoepelt deze verschillende bedrijfstypen. Hier kan nog het volgende aan worden toegevoegd. Het aantal ingeschreven ondernemingen bij het Bedrijfschap Horeca is nagenoeg even groot als het aantal ingeschrevenen (ruim 38 000) bij het Hoofdbedrijfschap Ambachten. Van belang is voorts dat door de specifieke structuur van de horecabranche en de samenstelling van het bestuur van het Bedrijfschap Horeca de mogelijke invloed van brancheleden binnen een bepaald bedrijfstype op beslissingen omtrent een verzoek om ontheffing, slechts indirect kan zijn. Naar mijn oordeel kan daardoor een parallel getrokken worden met een hoofdbedrijfschap. Zo kent bij voorbeeld de detailhandel – waarvoor een hoofdbedrijfschap is ingesteld – door de voortschrijdende parallellisatie een branchestructuur die weinig afwijkt van die van de horeca.

Het voorgaande geeft naar mijn oordeel voldoende aan dat het Bedrijfschap Horeca op een tweetal essentiële punten zozeer overeenkomt met instanties die thans reeds ontheffing verlenen dat de verwachting gewettigd is dat genoemd bedrijfschap zich op de juiste wijze van haar taak zal kwijten.

De leden van de V.V.D.-fractie wilden voorts vernemen in hoeverre het Bedrijfschap Horeca en het Hoofdbedrijfschap Detailhandel betrokken zullen worden bij de vaststelling van de in artikel 42, zevende lid, genoemde regelen. Over deze regelen zal overleg met het Bedrijfschap Horeca respectievelijk het Hoofdbedrijfschap Detailhandel gevoerd worden. Het voorgaande laat onverlet, dat de Minister van Economische Zaken, in dezen handelend in overeenstemming met de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, voor de inhoud van deze regelen verantwoordelijk blijft.

De leden van de V.V.D.-fractie konden ermee instemmen dat de bevoegdheid om verklaringen van handelskennis en vakbekwaamheid af te geven aan dezelfde instanties wordt toegekend die ook voor de ontheffingverlening bevoegd verklaard zullen worden. Zij zagen echter niet goed in waarom dit zou moeten leiden tot een verdubbeling van het bedrag dat voor het indienen van een aanvraag om ontheffing moet worden betaald. Het voornemen om het bedrag dat betaald moet worden bij het indienen van een aanvraag om ontheffing te verhogen hangt samen met de opdracht van de bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing aan het Bedrijfschap Horeca en het Hoofdbedrijfschap Detailhandel. Tot op heden is voor ontheffingsaanvragen in het kader van de Drank- en Horecawet een lager bedrag verschuldigd dan voor de Vestigingswet Bedrijven 1954 en de vestigingswet Detailhandel. Dit verschil vindt mede zijn oorzaak hierin, dat het Ministerie van Economische Zaken, anders dan de ontheffingverlenende instanties van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, geen vergoeding voor de behandeling van de ontheffingsaanvraag ontvangt. Ik acht het niet redelijk dat een ontheffingverlenende instantie voor haar werk geen vergoeding ontvangt. Het feit dat het Ministerie van Economische Zaken tot op heden hiervoor geen vergoeding heeft gevraagd, doet aan het voorgaande niet af. In verband hiermee zal het bedrag dat door de aanvrager betaald moet worden worden opgetrokken tot het elders in de vestigingswetgeving vastgestelde niveau – hetgeen een verdubbeling inhoudt – en zal dit bedrag naar rato van de kosten die met de behandeling gemoeid zijn, verdeeld worden tussen de Kamer van Koophandel en de ontheffingverlenende instantie.

Naar het oordeel van de leden van de V.V.D.-fractie is in de memorie van toelichting onvoldoende onderbouwd, dat de wijzigingen de meest geschikte instrumenten zijn. Zij misten in de paragraaf dereguleringsvoetstuk een opmerking over de werkdruk, de personele en budgettaire gevolgen van de wijzigingen voor het Ministerie van Economische Zaken.

Ik wil de leden van de V.V.D.-fractie erop wijzen dat het wetsontwerp hoofdzakelijk betrekking heeft op de opdracht van een reeds bestaande bevoegdheid aan andere organen. Naar mijn oordeel behoeft dan alleen aangegeven te worden welke instantie het beste met deze taak belast zou kunnen worden. Hieraan is in de memorie van toelichting de nodige aandacht besteed. Ik moge de leden van de V.V.D.-fractie ten aanzien van dit punt ook nog verwijzen naar hetgeen in deze memorie van antwoord is opgemerkt met betrekking tot het Bedrijfschap Horeca.

Op het Ministerie van Economische Zaken zijn bij de Hoofdafdeling Vestigingsbeleid thans 3½ mensjaren gemoeid met de ontheffingverlening. Hierbij zij aangetekend dat in de afgelopen jaren de meeste personen die met de ontheffingverlening waren belast de dienst hebben verlaten en dat daarvoor – in verband met de voorgenomen wetwijziging – geen nieuwe medewerkers zijn aangetrokken. Dit heeft tot gevolg gehad dat een aantal personen die structureel met andere taken zijn belast voor deze taken thans tijdelijk niet inzetbaar zijn in verband met hun werkzaamheden in de sfeer van de ontheffingen.

Naar aanleiding van een daartoe strekkende vraag van de leden van de V.V.D.-fractie zij tenslotte vermeld dat het wetsontwerp een tweetal essentiële wijzigingen bevat, welke in de inleiding van de memorie van toelichting zijn genoemd, en een wijziging die verband houdt met de uitvoering van EEG-richtlijn en bij de ontheffingverlening. Ik onderschrijf het betoog van deze leden, dat een nauwkeurige en logische formulering van wetgeving, ook in de memorie van toelichting, van groot belang is voor kwaliteit van wetgeving. Inderdaad bevat de memorie van toelichting op dit punt een onnauwkeurigheid.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
P. H. van Zeil